

4 SIERPNI 1847 r.

ŚRODA.

GAZETA POLICYJNA.

№ 216.

Wychodzi codziennie, nie wyłączając świąt uroczystych i niedziel. — Prenumerata roczna, rubli sr. 3 kopiejek 60 (złp. 24), kwartalna kopiejek sr. 90 (złp. 6) a miesięczna kop. sr. 30 (złp. 2). Zyczący mieć odnozoną do domu dopłaca miesięcznie kop. sr. 5 (gr. 10). Egzemplarz pojedynczy kosztuje kop. sr. 2 1/2 (gr. 5).

Część Urzędowa.

Radzca heroldji, dyrektor kancelarji. — Z polecenia heroldji, w dalszym ciągu swego ogłoszenia z d. 26 maja (7 czerwca) 1847 r., podaje do powszechnej wiadomości, iż decyzją JO. Księcia Namiestnika królestwa, z dnia 10 (22) b. m. i r., nro 2855, oznajmioną heroldji przez odezwe naczelnego prokuratora przy ogólnym zebraniu departamentów Warszawskich rządzącego senatu, szlachectwo dziedziczne, z tytułu nabytego przed ogłoszeniem prawa udowodnione, panom: Mateuszowi-Tadeuszowi, 2-ch imion **Bortkiewiczowi**, herbu Lubicz; Kazimierzowi-Kalasantemu, 2-ch imion **Dąbrowiczowi**, herbu Dąbrowa; Janowi i Antoniemu-Alfonsowi, 2-ch imion **Haraburdom**, h. Habdank; Tomaszowi **Kulczykiemu**, h. Sas; Janowi Chrzcicielowi **Umińskiemu**, h. Cholewa; Wincentemu-Józefowi, 2-ch imion **Wodzyńskiemu**, h. Jastrzębiec; urodzonym w królestwie Polskiem, obecnie zaś w Cesarstwie Rosyjskiem zamieszkałym, zatwierdzone zostało. — Warszawa dnia 16 (28) lipca 1847 r. — W zastępstwie, **Stronczyński**. — Naczelnik wydziału kontroli, **Roman Dorath**.

Rząd gubernjalny Warszawski. — Zawiadamia interesowanych kontrybuentów, że kwitarjusz do poboru składek ogniowych za rok bieżący 1847 rozpisanych, wkrótce przesłane zostaną kasom powiatowym, i że pobór raty pierwszej w miesiącu październiku, drugiej zaś w listopadzie r. b. uskuteczniony będzie. Każdy więc z kontrybuentów w terminach wyżej oznaczonych składek ogniową w właściwej kasie opłacić winien, w przeciwnym bowiem razie do zalegających w opłacie, egze-

kucja administracyjna zarządzoną zostanie. Przytém nadmieniam, że stopa składki na r. b. ustanowiona jest taka: 1) Z zabudowań do klasy 1-jej należących po miastach po kop. sr. 2 od piętnastu rs. ubezpieczenia zwyczajnej, a dwa razy tyle podwójnej opłaty. 2) Od zabudowań miejskich klasy 2-jej oddziału 1-go, po kop. 8 zwyczajnej, a dwa razy tyle podwójnej składki. 3) Od zabudowań klasy 2-jej, oddziału 2-go po k. 10 zwyczajnej, a podwójnej dwa razy tyle. 4) Od zabudowań we wsiach po k. 8 zwyczajnej, a dwa razy tyle podwójnej składki od piętnastu rubli ubezpieczenia. — Warszawa d. 17 (29) lipca 1847 r. — Gubernator cywilny rzeczywisty radzca stanu, **J. Łaszczyński**. — Naczelnik kancelarji, **Stróżycki**.

Magistrat miasta Warszawy. — Wedle odebranej dzisiaj o godzinie 1-jej z południa wiadomości z miasta Zawichostu, woda na Wiśle pod tém miastem od godziny 8-jej z wieczora dnia 20 lipca (1 sierpnia) do godziny 3 1/2 po południu dnia 21 lipca (2 sierpnia) z wysokości stóp 6 cali 11 nad zero, podniosła się do wysokości stóp 9. Magistrat zawiadamiając o tém mieszkańców okolic nadwiślańskich, ażeby na wypadek podniesienia się wody na Wiśle pod Warszawą, wcześniej obmyślc mogli stosowne środki bezpieczeństwa, zywają ich, żeby wszelkie przedmioty bądź na rzece, bądź nad jej brzegami, mianowicie powyżej mostu znajdującego się, tak ubezpieczyć starali się, iżby most z tego powodu na żadne uszkodzenie narażonym nie był. — Warszawa dnia 22 lipca (3 sierpnia) 1847 r. — Prezydent, rzeczywisty radzca stanu, **Grajner**. — Naczelnik kancelarji, **Lucenski**.

Wiadomości z Kaukazu.

a) *Działania w Dagestanie.* — 8-go czerwca, wojska przeszły z Hergebilu do Chodżał-Machi, przyczem oddział Samurski, do którego z oddziału Dagestańskiego przyłączyły się: 1-szy bataljon Apszerońskiego i 3-ci bataljon generał-feldmarszałka Księcia Warszawskiego pułków pieszych, z dwoma działami górnymi i dywizjonem dragonów, osłaniał reszty wojsk poruszenie. — Szamil, za zbliżeniem się naszym ku Hergebilowi, zajmując z większą częścią swoich Naibów góry na lewym brzegu Kara-Kojsu, w odległości dwóch wystrzałów z działa od naszego obozu, nie ośmielał się jednak nic przedsięwziąć przeciwko nam w ciągu atakowania wsi wspomnionój. Postrzegłszy cofnięcie się wojsk naszych, wysłał kilkuset ludzi, którzy, przyłączywszy się z częścią Hergebiliskiej załogi, ruszyli w ślad za tylną strażą. Oddział Samurski cofnął się w wybornym porządku, odpierając natarcia nieprzyjaciela i przechodząc przez linje podług wyrażenia księcia *Woroncowa* „jakby na mustrze“; kiedy zaś górale ośmielili się zejść na dosyć otwarte miejsce, generał-lejtnant książę Argutyński-Dołgoruki przeszedł w zaczepne położenie. 1-szy bataljon Mingrelskiego pułku strzelców, wspierany przez pierwszy bataljon Erywańskiego pułku karabinierów, uderzył z bagnetami, a jazda i milicja poszły do ataku. Część górali odparta ku Kazi-Kumyjskiemu Kojsu, potonęła w rzecce, inni zaś zostali porąbani lub pokłóci; przyrzecem odebrane zostało znamie, a dwa woda uniosła. — Z naszej strony, poległ 1 oficer niższy z milicji, i raniono 37 żołnierzy. — Po tém niepowodzeniu, nieprzyjaciel ukrył się, i odtąd nie zakłócał już wojsk naszych. — Oddział Dagestański, złożony z 4-ch bataljonów piechoty, komendy saperów, komendy raketników, seciny kozaków, 4-ch lekkich i 2-ch górnych dział, pozostał w Chodżał-Machi i przystępuje teraz już do doprowadzenia tej wsi do stanu obronnego. Oddział Samurski, wzmocniony trzema bataljonami, przeszedłszy wieś Akuszyńską Mege, wyruszył dnia 13-go czerwca do Kazi-Kumyjskiego Chaństwa i dalej do Turczydachu. — Poruszenie to, przedsięwzięto w celu ochronienia zdrowia wojsk idania im czasu do wyzdrowienia z cholery, która nie przestawała między niemi grasować. — Ofiarą jej padli: dowodzący 1-szą brygadą 21-jej dywizji piechoty, generał-major *Kowalewski*, i ze szczyrem żalem oddziału, a oraz całej Gruzji, dowódzca Apszerońskiego pułku piechoty, pułkownik, książę *Orbelian*. Od dnia 10-go czerwca, choroba ta zaczęła się uśmierzać w obu oddziałach; 15-go czerwca

po-raz pierwszy nie było ani jednego dotkniętego cholera. W Chodżał-Machi i w Temir-Chan-Szurze ona także wolnieje, ale nieco się wzmogła w Czyr-Jurcie. — Tymczasem, w przechodzie oddziału Samurskiego przez wieś Ulugur, główno-dowodzący miał sposobność przekonania się osobiście o rzeczywistości zrobionego w tym punkcie przez profesora *Abicha* odkrycia węgla kopalnych. Okoliczność ta nadzwyczaj jest ważną w uspokojeniu Dagestanu. Dotychczas niedostatek paliwa nie dozwalał nam, po upływie października, rozkładać wojska w tym kraju, i dla tego cały Cudachar, Akusza i Kazi-Kumyjskie Chaństwo więcej jak przez pół roku podlegały napadom górali, którzy nie zawsze mogli być w swoim czasie odparci poruszeniem wojsk naszych. Teraz, z odkryciem węgla kamiennego, niedogodność ta będzie uchyloną. — Podług ostatnich wiadomości, Szamil przeszedł do Tilitli. Cholera zaczęła mocno grasować w nieukorzonych gminach Dagestanu, a osobiście w Awarji. — b) *Na linii kordonowej Lezgińskiej.* — 9-go czerwca otrzymano doniesienie, że Szamil rozkazał Mudir-Adałowowi, Ankraklskim naibom, Didojcom i Bogozcom wyruszyć na linię Lezgińską, i że cała zgraja Szamila wkrótce przybędzie do Ankraku. — Wszystkie drogi od linii w góry są obwarowane, zajęte silnymi wartami, i urządzono zasieki. Na górach leży jeszcze śnieg, i przejść z oddziałem niepodobna. — Bandy, które były z Daniel-Bekiem w niepomyślnym pochodzie na linię Lezgińską wiele ucierpiały podczas cofnienia się na Kle-seruch, od braku żywności i od cholery. Oddział Lezgiński w czasie ustawicznych poruszeń, uległ także tej chorobie w znacznym dosyć stopniu; lecz podług ostatnich od generał-lejtnanta Schwarza doniesień, cholera w oddziale ustaje. — c) *W Czechni.* — Otrzymawszy szczegółowe wiadomości, że partja Naiba Nur-Ali, w liczbie do 2,000 ludzi stoi w Gechach, dla zasłaniania pasących się między rzekami Walerykiem i Szałazami stad ze wszystkich autów, generał *Nestorow* postanowił z tego korzystać i dnia 12-go wpadł do Czechni. — Kolumna jazdy, składająca się z 4-ch secin pułku Sunżeńskiego, jednej seciny pułku Mozdokskiego, jednej Dońskiego nr. 26 i 2-ch secin pułku góralskiego kozaków, komendy konnej raketników, i milicji Nazranowskiej, pod naczelnictwem pułkownika Slepowa, pomkniętą była lasami ku Walerykowi. Druga kolumna, składająca się z 9-ciu kompanij piechoty i czterech dział skierowaną została do Acchoi, dla popierania jazdy przy odwrócie. — Przybywszy do samego Waleryku, pułkownik Slepow, nie pokazując się na polu, rozdzie-

lił kolumnę na dwie części: jedna miała napisać na aul Szelaży, a druga odbić bydło i odegnąć je od lasu. Zupełny skutek uwieńczył to przedsięwzięcie. Czeczeńcy z nienaacka napadnięci, zaczęli się zbierać i chcieli odciąć odwrót jeździe; tymczasem Nur-Ali pospieszył na miejsce boju i całą przestrzeń między Szelażami i przyleściem pokryła się nieprzyjacielem. — Wszczęta potyczka trwała ze dwie godziny; lecz dzięki wytrwałości wojsk i porządkowi odwrotu, strata nasza była wcale nieznaczącą. Dwakroć Nur-Ali usiłował uderzyć na straży tylną, i oba razy był odparty ze stratą. Wzięto do niewoli 9-ciu i odbito znaczną ilość bydła. My straciliśmy w poległych 2, w ranionych 28; odnieśli kontuzję: 1 oficer niższy i 17 żołnierzy. — Z innych punktów Kaukazu nie otrzymano wiadomości na uwagę zasługujących. — W samym Tiflisie cholera w słabym zjawiała się stopniu.

Wiadomości miejscowe.

W dniu wczorajszym przybyło do Warszawy koleją żelazną osób 365, wyjechało 363.

Na wczorajszej giełdzie Warszawskiej za obligi skarbowe 4°/_o za 100 rs. (oprócz kuponu) żądano rs. 85 kop. 84 (złp. 572 gr. 8); za listy zastawne białe nowe za 100 zł. oprócz kuponu żądano rs. 14 kop. 75 (złp. 98 gr. 10); wartość kuponu od listów zastawnych k. 6⁵/₆.

Wczoraj w Teatrze Wielkim po *Krakowiakach i goralach* przywołani JPP. Jasiński 2-kroć, Żółkowski 3-kroć i Panczykowski.

PRZYJECHALI DO WARSZAWY

Batowski Michał ob. z Moniatycz nr. 2668, Bettyny Józef radzca hon. z Witebska nr. 634, Bogusławski Stan. ob. z Smilowa nr. 625, Bąkowski Ant. ob. z Kraśnicy nr. 500, Czeterkin Rom. rzecz. radz. st. z Radomia nr. 496, Celiński Konst. ob. z Paprotni nr. 737⁶/₆, Czyżewicz Józef ob. z Krzeslina nr. 625, ks. Fijałkowski Antoni adminis. archidiecezji Warszaw. z Włocławka nr. 492, Fedor Mikołaj radzca dworu z Brześcia Lit. nr. 626, Grywer Erazm ob. z Gdańska nr. 2684, Kosobudzki Marcei ob. z Orzeczek nr. 1334, Krzesiński Sobes. ob. z Zastowa nr. 2668, Kraszewski Jul. ob. z Prac nr. 625, Konarski And. ob. z Płoszyna nr. 585, Lutostański Ign. ob. z Paniewa nr. 570, Mostowsy Michał i Edm. ob. z Sochaczewa nr. 1263, Mogilnicki Konst. ob. z Ceranowa nr. 476, Nieniewski Winc. ob. z Sędzic nr. 601, Orsetti Wład. ob. z Dobrzelina nr. 570, Orłowski Wład. ob. z Łowicza nr. 613, Potocki

Wład. hr. z Piotrkowa nr. 1070, Rakowiecki Teodor ob. z Badowa nr. 2768, Radziszewski Stan. ob. z Stariej wsi nr. 2673, Rostowców Jakób jen.-major z Brześcia Lit. nr. 613, Szmigielski Wal. ob. z Suchy nr. 1067, Szaniawski Norbert ob. z Strzelców nr. 2682, Sierawski Napoleon kom. ekon. z Stołowczyc nr. 634, Stępkowski Woj. ob. z Koniecpola nr. 2684, Trziński Sew. ob. z Jedlińska nr. 625, Trziński Wiktor ob. z Jeruzala nr. 601, ks. Zaręba Antoni kanonik z Kalisza nr. 407, Zubelewicz Flor. prof. gim. z Brześcia Litewskiego nr. 472.

WYJECHALI Z WARSZAWY.

Chobrzyński Seweryn ob. z nru 556 do Wólki Lubielskiej, Chronowski Aloizy ob. z nru 584 do Dembege, Choiński Aleks. ob. z nru 2673 do Makowa, Drojewski Jan ob. z nru 625 do Konarzewa, Glücksberg Leon księgarz z nru 497 do Berlina, Huba Felician ob. z nru 625 do Falencina, Jackowski Tom. ob. z nru 1245 do Borowego, Jawornicki Aleks. ob. z nru 625 Lipnika, Izbiński Wincenty ob. z nru 584 do Zaborowa, Kurtz Adolf ob. z nru 471 do Otwocka, Kurosz Lud. ob. z nru 625 do Duckiej woli, Lilpop Jan ob. z nru 625 do Pułtusza, Łoniewski Karol ob. z nru 2247 do Ems, Nielepiec Jan profesor z nru 472 do Szczebrzeszyna, Oleksiński Kazimierz podpułkownik z nru 1294 do Iwangerodu, Ostrowski Józef ob. z nru 625 do Osin, Podlewski Tom. ob. z nru 625 do Chrzastowa, Torosiewicz Dawid mecenas z nru 586 do Ciechocinka, Zadarnowski Michał radzca tajny z nru 607 do Wrocławia, Zakrzewski Hilary inspektor kom. ład. i wod. z nru 1298 do Nowej Aleksandrii, Zbijewski Michał ob. z nru 613 do Lubocy.

Doniesienia.

Bank Polski. — Podaje do wiadomości że w d. 28 lipca (9 sierpnia) r. b., o godzinie 10-ej rano w sali posiedzeń banku polskiego o, odbędzie się licytacja publiczna na sprzedaż b. zakładu cegielni w Pomiechówku, położonego w powiecie i gubernii Płockiej, wraz z wszystkimi gruntami, zabudowaniami, oraz inwentarzem martwym od fabrykacji cegły pozostałym. Praetium fisci ustanawia się jeszcze o 20 0/0 niżej od oznaczonego do ostatniej licytacji, to jest: od rs. 5014 k. 24. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 500 w gotowiznie lub papierach publicznych krajowych, które nieutrzymującemu przy licytacji natechmiast będzie zwrócone. Warunki które służyły do poprzednich licytacji, pozostają bez zmiany i są do przejrzania w godzinach służbowych, w biurze naczelnika kancelarii banku polskiego. Z resztą o stanie zakładu każdy mający chęć kupna może się przekonać. — Warszawa dnia 10 (22) lipca 1847r. — Prezes, radzca tajny, *Tymowski.* — Za naczelnika kancelarii, *Kupiszeński.*

W dniu 24 lipca (5 sierpnia) r. b., o godzinie 10-ej z rana, w Warszawie przy ulicy Miodowej w domu pod nr. 489c, szafy skle-

